

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Mfv.I.10.161/2019/14.

A tanács tagjai: . Hajdu Edit a tanács elnöke
. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró
. Gál Attila bíró

A felperes:

A felperes képviselője:
. jogtanácsos

Az alperes:

A per tárgya: jövedelempótló kártérítési járadék
mértékének leszállítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Fővárosi Törvényszék 6.Mf.680.094/2018/27.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 51.M.1631/2017/36.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 6.Mf.680.094/2018/27. számú ítéletét az illetékre és a perköltségre vonatkozó rendelkezésekre is kiterjedően hatályon kívül helyezi, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 51.M.1631/2017/36. számú ítéletét megváltoztatja, és a felperest terhelő keresetveszteségi járadék összegét 2013. augusztus 7. napjától havi nettó 49.876 forintban, 2014. január 1. napjától havi nettó 51.073 forintban, 2015. január 1. napjától havi nettó 51.992 forintban, 2016. január 1. napjától havi nettó 52.820 forintban, 2017. január 1. napjától havi nettó 53.663 forintban,

2018. január 1. napjától havi nettó 55.681 forintban állapítja meg.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - 15 nap alatt - 30.000 (harmincezer) forint együttes első- másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

Az első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárásban együttesen felmerült 537.700 (ötszázharminchétezer-hétszáz) forint illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes 1985. március 6-tól 1993. május 9-ig állt a felperes alkalmazásában darukezelőként. Foglalkoztatásával összefüggésben halláskárosodás alakult ki nála.
- [2] A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 9.M.5627/2001/27. számú jogerős közbenső ítéletében megállapította, hogy a felperes az alperes halláskárosodás foglalkozási megbetegedéseért kártérítési felelősséggel tartozik. Az összegszerűsége folytatótt eljárásban a bíróság 9.M.5627/2001/39. szám alatt hozott ítéletében kötelezte jelen per felperesét, hogy fizessen meg az alperesnek jövedelempótló kártérítést, nem vagyoni kártérítést, biztatási kárt és különböző jogcímenek kártérítéseket, valamint természetbeni juttatások ellenértékét. Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Bíróság 49.Mf.25.342/2005/12. sorszámú jogerős ítéletében a jövedelempótló kártérítés mértékét leszállította. Az ítélet 2005. évre nézve a munkavállaló átlagkeresetét 165.757 forintban rögzítette, a keresetveszteségi járadék mértékét 2006. július 1-től havi 149.179 forintban határozta meg.
- [3] Jelen per alperese 2007. február 12-én újabb keresetet terjesztett elő, amelyben jövedelempótló kártérítési járadékának felemelését kérte. A felek között megállapodás jött létre, amely szerint az alperes kártérítési járadéka a 2008. május 1-től járó 209.938 forint átlagkeresetre figyelemmel 177.398 forint lett.
- [4] A kártérítés körében folyt eljárásban a hatályon kívül helyezés miatt 2.M.1315/2012. szám alatt folytatódott ügyben jelen per alperese bejelentette, hogy a felperes 2010. évig bezárólag a keresetveszteségi járadékát felemelte. A bíróság annak mértékét a 2011. évi bérfejlesztés alapján - mivel 2012. évben arra az alperes nem lett volna jogosult - 2013. január 1-től havi 186.637 forintra

felemelte. Mindkét fél fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 49.Mf.634.844/2013/7. sorszámú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

- [5] A felperes 2014. február 5-én előterjesztett keresetében a keresetveszteségi járadék megszüntetését kérte arra hivatkozva, hogy a volt munkavállaló 2013. augusztus 7-vel az öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte, így keresetvesztesége nem merülhet fel. Az alperes viszontkeresetet terjesztett elő.
- [6] Az elsőfokú bíróság 2015. március 25-én hozott ítéletével a felperest terhelő keresetveszteségi járadék összegét 2013. augusztus 7-től havi 49.876 forintra, 2014. január 1-től havi 51.073 forintra, 2015. január 1-től havi 51.992 forintra leszállította. Kötelezte az alperest jogalap nélkül felvett ellátás címén 406.344 forint visszafizetésére. A viszontkeresetnek helyt adva az alperest illető keresetveszteségi járadék összegét 2013. július 1-től 2013. augusztus 7-ig terjedő időre 191.160 forintra felemelte. Kompenzáció elmaradása miatti kár címén kötelezte a felperest 25.000 forint megfizetésére.
- [7] A fellebbezések folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 6.Mf.680.485/2016/17. számú részítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében részben megváltoztatta, az alperes járadék visszafizetési kötelezettségét mellőzte, a felperes ezen kereseti kérelmét elutasította. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [8] A részítélet indokolásában rögzítette, hogy a döntés fellebbezés hiányában nem terjed ki a 2013. július 1-től 2013. augusztus 7-ig terjedő időre felemelt járadékkal és a kompenzáció elmaradása miatti kártérítéssel kapcsolatos elsőfokú ítéleti rendelkezésre. Nem érintette továbbá a keresetveszteségi járadék leszállításának tényét és az ezzel kapcsolatos ítéleti indokolást.
- [9] A leszállított keresetveszteségi járadék mértékével kapcsolatos rendelkezést hatályon kívül helyezte, és ebben a körben az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [10] A folytatandó eljárásban a felperes elsődleges és másodlagos kereseti kérelmet terjesztett elő, mindkettőben az őt terhelő keresetveszteségi járadék leszállítását kérte 2013. augusztus 7-től kezdődően. Elsődleges kereseti kérelem alapján 2013. augusztus 7-től havi 49.876 forint, 2014. január 1-től havi 51.073 forint, 2015. január 1-től havi 51.992 forint, 2016. január 1-től havi 52.820 forint, 2017. január 1-től havi 53.663 forint, 2018. január 1-től havi 55.681 forint összegre, másodlagos kereseti kérelme alapján személyi jövedelemadóval terhelt 2013. augusztus 1-től havi 59.376 forint, 2014. január 1-től havi 60.801 forint, 2015. január 1-től havi 61.895 forint, 2016. január 1-től havi 62.141

forint, 2017. január 1-től havi 63.133 forint, 2018. január 1-től havi 65.507 forint összegre kérte a leszállítást.

- [11] Az alperes nem vitatta a felperes követelésének jogalapját, azt, hogy a járadék leszállítására irányuló kereseti kérelem megalapozott, azonban állította, hogy 2013. augusztus 7-től kezdődően a korábban őt megillető járadék összegét mindösszesen havi 29.133 forinttal kell és lehet leszállítani. Ezt az összeget nettó összegben határozta meg, mivel azt állította, hogy álláspontja szerint a másodfokú bíróság döntése azt jelenti, miszerint a megismételt eljárás során a bíróságnak nettó összegben kell megállapítania az őt illető, a felperestől származó 2003. augusztus 7-től kezdődően kifizetendő keresetveszteségi járadék összegét.

Az első- és másodfokú ítélet

- [12] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 51.M.1631/2017/36. számú ítéletével a felperes másodlagos kereseti kérelmének helytadott, és a felperest terhelő keresetveszteségi járadék összegét ennek megfelelően leszállította. Kimondta, hogy a járadék megfizetésére vonatkozó rendelkezés fellebbezésre tekintet nélkül előzetesen végrehajtható.
- [13] Az elsőfokú bíróság ítélete szerint a Fővárosi Törvényszék 6.Mf.680.485/2016/17. számú részítélete alapján nem volt vitás, hogy a felperes keresetveszteségi járadék leszállítására vonatkozó követelésének jogalapja megalapozott. A bíróságnak a halláskárosodás nélkül elérhető nyugellátás és a ténylegesen megállapított nyugdíj összegének különbözete alapján kellett a leszállítás mértékéről döntenie. Nem volt vitatott, hogy a keresetveszteségi járadék összegét oly módon kell meghatározni, hogy az a jövedelemadó megfizetését követően fedezze az elérhető és a tényleges nyugdíjkülönbözet összegét.
- [14] A felek egyezően adták elő, hogy elfogadják az alapügyben beszerezett igazságügyi könyvszakértői véleményt és annak azt a megállapítását, hogy 2013. augusztus 7-én 116.126 forint az az összeg, amelyből ki kell indulni a keresetveszteségi járadék leszállítása során.
- [15] A felperes álláspontja szerint ez az az összeg, amely az alperest nyugdíjként megilletve volna akkor, ha nem szenvedte el a munkahelyi balesetét és részére a felperes nem keresetveszteségi járadékot, hanem bért folyósít. Ebből következően a felperes állítása szerint ezt az összeget csökkenteni kell az alperes által ténylegesen kapott nyugdíj összegével.
- [16] Az alperes álláspontja szerint részére a **Ny.... I....** által megállapított és folyósított nyugdíj összege csak a munkahelyi baleset időpontjáig megszerzett szolgálati idő figyelembevételével meghatározott nyugdíj, ezért a megbetegedést, egészségkárosodást követően eltelt, a keresetveszteségi járadék fizetésével „lefedett

idő" (14 év 179 nap) olyan további szolgálati idő, amelyre figyelemmel ezen rész tekintetében további 116.126 forint összegű nyugdij illeti meg.

- [17] A felek egyezően adták elő, hogy a 116.126 forint összegű nyugdij miképpen alakult 2014-től 2018-as évekre vonatkozóan. Egyezően határozták meg a nyugdíjemelés százalékos mértékét éves bontásban. A feleknek az előadása egyező volt abban is, hogy az így számolt „nettó” összegek „bruttó” összege (amely csak SZJA-t tartalmaz), milyen összeget eredményez.
- [18] A felek álláspontja között abban volt különbség, hogy az így kapott összeget csökkenteni kell-e az alperes által ténylegesen kapott juttatás felek által egyezően előadott, ugyancsak SZJA-val emelt összegével, vagy pedig ahhoz hozzá kell adni.
- [19] A bíróság a korábban csatolt igazságügyi könyvszakértői vélemény ... oldalán rögzítettekben arra a következtetésre jutott, hogy az alperes elérhető nyugdíjának a számszerűsítéséhez az elérhető szolgálati időt a nyugdíjmegállapító határozat mellékletében szereplő, a nyugdíjbiztosító által elismert és az 1996. október 16-tól 2013. augusztus 7-ig terjedő időszak mint szolgálati idő együttese alapján határozta meg. Így a szakértői számításokból figyelembe vett szolgálati idő mindösszesen 38 év 309 nap, vagyis magában foglalta a felperes által hivatkozott 14 év 179 napot is.
- [20] A felek által elfogadott könyvszakértői vélemény akként számolt, mintha a felperes az egészségkárosodásának bekövetkezését követően is aktív munkavállaló lett volna, az ezen időpontot követően keletkezett időt is szolgálati időként vette figyelembe, így mindösszesen 38 év 309 nap szolgálati idő mellett határozta meg az elérhető nyugdij összegeként a 116.126 forint nettó összeget. Ezért a bíróság az alperes álláspontját nem fogadta el. A másodfokú bíróság korábbi iránymutatása alapján arra a következtetésre jutott, hogy a keresetveszteségi járadék összege úgy határozható meg, hogy azt az alperes részére 2013. augusztus 7-ét követően ténylegesen folyósított összeg és az úgynevezett elérhető nyugdij összege közötti különbözet adja. Mindezt a bíróság azzal találta megvalósíthatónak, ha a nettó összegben meghatározott elérhető nyugdij és a felperes részére ténylegesen folyósított nyugdij összegeinek az SZJA-val terhelt mértékét rögzíti, és a kettő közötti különbözet megfizetését írja elő. Ez az az összeg, amelyből a jövedelemadó megfizetése után maradó bér fedezi az elérhető és a tényleges nyugdíjkülönbözet összegét.
- [21] A bíróság rámutatott arra, hogy az alperes elfogadta a felperes által alkalmazott számítási metódust, a kiindulási számokat, az elérhető nyugdij összegének meghatározásánál figyelembe vehető éves nyugdíjjárulék összegét és az SZJA-val terhelt összeg megállapításakor alkalmazott számítási technikát. A bíróság ítéletének alapjaként a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (továbbiakban: Mt.) 184. §-ának (1) bekezdését jelölte meg.
- [22] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 6.Mf.680.094/2018/27. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét

fellebbezett részében megváltoztatta, és az alperes jövedelempótló kártérítési járadékát 2015. április 1-jétől 108.945 forintra leszállította. Az ezt meghaladó keresetet elutasította.

- [23] A másodfokú bíróság ítéletében utalt az 1992. évi XXII. törvény (rég. Mt.) 178. §-ának (1) (3) bekezdésére, valamint az Mt. 179. § (1) (2) bekezdésére, illetve 182. §-ában foglaltakra.
- [24] Szerinte a fenti rendelkezésekből következően arra lett volna törvényi lehetőség, hogy a bíróság meghatározza azt az átlagkeresetet, ami az alperest az öregségi nyugdíjkorhatár betöltésekor megillette, abból levonja a járulékokat és a társadalombiztosítás keretében kapott ellátást. Ezen számítás során nem lett volna figyelmen kívül hagyható az sem, hogy a jövedelempótló kártérítés a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi XCVII. törvény (Szja. törvény) 1. számú mellékletének 6.2. pontjára figyelemmel adóköteles jövedelem. Ez vezethető le a jövedelempótló kártérítés kiszámításának módjából (az irányadó átlagkeresetből a személyi jövedelemadót nem kell levonni) és a töretlen bírói gyakorlatból (BH2007.354; MDII519 520). Megjegyzendő, hogy a felperes felhívásra ezzel ellentétes jogszabályi levezetést nem tudott adni.
- [25] A döntés során, tekintettel a jogerős részítéletre is, meg kellett határozni azt az időpontot, amikortól az alperes jövedelempótló kártérítési járadéka leszállítható. Miután a 6.Mf.680.485/2016/17. sorszámú részítélet értelmében az alperesnek visszafizetési kötelezettsége nem állhat fenn, ez az időpont csak a felperes keresetének előterjesztését követő dátum lehet. A jogerős részítéletben a másodfokú bíróság az alperest a 2014. október 1. és 2015. március 31. napja között felvett különbözet visszafizetése alól mentesítette, ezért a leszállítás időpontja 2015. április 1-je lehetett. (Ezen időpontban az alperes irányadó járulékokkal csökkentett átlagkeresete 191.160 forint, az öregségi nyugdíj bruttó összege 82.215 forint, így a különbözet 108.945 forint személyi jövedelemadóval terhelten.)
- [26] Tekintettel arra, hogy a különbözet az irányadó átlagkeresetből számított, annak felemelésére a későbbiekben csak abban az esetben van lehetőség, ha az alperes bizonyítja, hogy az öregségi nyugdíjkorhatár betöltését követően dolgozott volna, és ezzel összefüggésben béremelésben részesült. Ez a kiszámítás nyugdíjszerűen nem változik, így önmagában az a körülmény, hogy az alperes öregségi nyugdíját emelték, a jövedelempótló kártérítésre nem lehetett kihatással.
- [27] Önmagában az a körülmény, hogy a felperes a folyósítási tájékoztatásán milyen adatokat tüntetett fel, az eljárási jogosultságát nem teszi kérdésessé, emellett az alperes maga is az eddigi kártérítés megfizetése iránti pereit a felperessel szemben indította.
- [28] Az alperes nyilatkozatában elfogultsággal vádolta az elsőfokú bíróság eljáró tanácsának elnökét, az alapeljárásban és a megismételt eljárásban is az alperes bejelentéssel élt, a kérelmeit

azonban elutasították. A másodfokú bíróság által elrendelt bizonyítást lehetőleg olyan bírónak kellett folytatni, aki a korábbi elsőfokú ítélet meghozatalában nem vett részt, azonban ez csak lehetőség és nem kizárási körülmény. Emellett a másodfokú bíróság a részítéletében a tanács elnökét a megismételt eljárásból nem zárta ki, így nem volt annak törvényi akadály, hogy eljárjon. Ezt meghaladóan az alperes sem hivatkozott olyan egyéb okra, ami az elsőfokú tanács elnökének kizárását eredményezhette volna.

A felperes felülvizsgálati kérelme és az alperes ellenkérelme

- [29] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, vagy a jogszabályoknak megfelelő döntés meghozatalát. Ezek hiányában az ügyben eljáró első- vagy másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítására kötelezését indítványozta.
- [30] A felülvizsgálati kérelem indokolása szerint a felperes nem tartja elfogadhatónak a másodfokú bíróság álláspontját. Egyrészt azért, mert az így meghozott jogerős ítélet a kártérítésekkel szemben támasztott alapvető elvárásba, a káron szerzés tilalmába ütközik. Az alperes az ítélet alapján történő kifizetéssel egy olyan összegű kártérítéshez jut, amely a foglalkozási megbetegedés hiányában bizonyosan nem illelné meg. Egyetlen munkavállaló sem kap a nyugdíjkorhatár betöltését követően az elért/elérhető keresete alapján megállapított juttatást. Kizárólag a munkabére szerinti, a nyugdíjfolyósító által megállapított öregségi nyugdíjra szerez jogosultságot. Így amennyiben az alperest nem érte volna halláskárosodás, úgy ő öregségi nyugdíjas lenne az általa 2013. augusztus 7-től elért keresete alapján. Jelenleg azonban kapja a nyugdíjat és a legutolsó átlagkeresete alapján megállapított keresetpótló járadékot. A károkozásból származó vagyoni előnyöket a kártérítésből le kell vonni már csak azért is, mert ezek a károsult jogalap nélküli gazdagodását eredményeznék.
- [31] Az Mt. 177. §-ból levezethetően a halláskárosodás nélkül elérhető nyugellátás és a ténylegesen megállapított nyugellátás összegének különbözete alapozza meg a kártérítés mértékét. Az Mt. 177. § kizárólag annyit mond ki, hogy a munkavállaló elmaradt jövedelmét kell megtéríteni. Az alperes kártérítése esetében ez az elmaradt jövedelem a foglalkozási megbetegedés hiányában elérhető nyugdíj és az alperes részére ténylegesen folyósított nyugdíj különbözete. Az Mt. 177. §-nál nincs rendelkezés arról, hogy az elmaradt jövedelmet a munkaviszony alapján elérhető jövedelem alapján kell kiszámítani.
- [32] A felperes hivatkozása szerint a kártérítés összegéből le kell vonni azt a károkozásból származó vagyoni előnyt, amellyel az alperes gazdagodna. Ennek alapján a jogerősen megállapított 191.160 forint kártérítési járadékot 2013-tól minden évben csökkenteni szükséges úgy, hogy annak összege megfeleljen az elsőfokú bíróság által megállapított járadéknak, mivel ez az a vagyoni előny, amivel

az alperes többletéhez jut, azaz 2013. év vonatkozásában havonta 131.784 forinttal, 2004. évben 130.359 forinttal, 2019. évre havonta 129.265 forinttal, 2016. évre havonta 129.019 forinttal, 2017. vonatkozásában havonta 128.027 forinttal, 2018. évre havonta 125.653 forinttal, mely összegeket csökkenteni kell az SZJA-val.

- [33] Az Szja. törvény 1. számú mellékletének 1. 1.2. pont b) pontja szerint a jövedelempótló kártérítési járadék, amennyiben a károsult a reá irányadó nyugdíjkorhatárt betöltötte adómentes ellátásnak minősül. Így a kifizetett járadék után a munkáltatónak nincs személyi jövedelemadó levonási és - befizetési kötelezettsége a ... felé, azaz a járadékot a károsult nettó összegben kapja meg. Ennek alapján nem fogadható el a másodfokú bíróság döntése, mivel amint valaki betölti a nyugdíjkorhatárt, a jövedelempótló kártérítési járadék adómentes ellátásnak minősül, így az Szja törvényre is figyelemmel annak összegét nettó összegben kell megállapítani az ítélet meghozatala során.
- [34] A nyugdíjkorhatár betöltésétől nem illeti meg a magasabb összegű kártérítés az alperest, így a leszállítási igény 2013. augusztus 7-től megalapozott. Önmagában az, hogy az életfenntartás céljára adott és felhasznált járadék nem követelhető vissza, nem zárja ki azt, hogy a járadék összegének megállapítása az öregségi nyugdíjkorhatár betöltésétől történjen.
- [35] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme (észrevétele) tartalmát tekintve a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult, állítva, hogy a megítélt járadékot a MÁV Zrt-től sosem kapta meg.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [36] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint megalapozott.
- [37] A Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül, figyelemmel a Pp. 272. § (2) bekezdésében foglaltakra is.
- [38] A felperes felülvizsgálati kérelmében alappal állította, hogy az életfenntartás céljára adott és már felhasznált járadék ugyan nem követelhető vissza, ez azonban nem jelentheti azt, hogy a járadék összege nem az öregségi nyugdíjkorhatár betöltésétől lenne leszállítható. A másodfokú bíróság e körben elfoglalt álláspontja megalapozatlan.
- [39] A perben nem volt vitás, hogy az alperes 2013. augusztus 7-től öregségi nyugdíjra szerzett jogosultságot, ezáltal jövedelmi viszonyaiban olyan lényeges változások következtek be, amelyek nyugdíjazásától a keresetvesztességi járadék leszállítását eredményezték.
- [40] Az elsőfokú bíróság annakösszegszerű megállapítása érdekében, hogy mennyi lett volna az alperes öregségi nyugellátása, ha a keresetvesztességi járadékra való jogosultságát megalapozó egészségkárosodása nem következik be, könyvszakértői véleményt szerzett be.

- [41] A felülvizsgálati eljárásban aggálytalannak tekinthető és így irányadónak vett 120. sorszám alatt csatolt szakvélemény értelmében „Az alperes elérhető nyugdíjának a számszerűsítéséhez a szakértői vizsgálat az elérhető szolgálati időként a nyugdíj megállapító határozat mellékletében szereplő, a nyugdíjbiztosító által elismert adatok mellett, figyelembe vette az 1996. 10. 16-tól 2013. 08. 06-ig terjedő időszak napszámait... Ennek alapján a szakértői számításokban figyelembe vett szolgálati idő 14179 nap, azaz 38 év 309 nap" (... oldal ... bekezdés). A szakvélemény további megállapítása értelmében, „Ha 1996. október 16. napjától 2013. augusztus hó 6. napjáig, tehát az alperes nyugdíjazásának időpontjáig az alperes részére megállapított elérhető átlagkereseteket úgy kell tekinteni, mintha az munkaviszony keretében megszerzett munkajövedelem lenne, és úgy kell tekinteni, mintha az alperes ezután a nyugdíjjárulékot is megfizette volna, akkor 2013. augusztus 6. napján az alperes részére a **Ny.... I.... 116.126** forint/hó összegű nyugdíjat állapított volna meg" (... oldal utolsó bekezdés). Az elérhető nyugdíj mértékét az alperes az eljárás során maga sem vitatta, és a bíróság jogerősen már korábban azt is megállapította, hogy 191.160 forint tekintendő „bázis” kártérítési járadékként.
- [42] Az elsőfokú bíróság fentieket helyesen értékelte, az összegszerűséget illetően azonban tévedett.
- [43] Az Szja. törvény 1. számú mellékletének 1.1.2. pont a) pontja szerint a nyugdíj adómentes, míg b) pontja értelmében adómentes bevétel a nyugdíjban részesülő magánszemély jövedelempótló kártérítési járadéka, feltéve, hogy a rá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte. A felperes helyesen hivatkozott felülvizsgálati kérelmében arra, hogy az alperesnek a nyugdíja mellett kifizetett járadék után a munkáltatónak nincs személyi jövedelemadó levonási és befizetési kötelezettsége a ..V felé.
- [44] Fentiekre figyelemmel a nettó összegben folyósított nyugellátásból a már adófizetési kötelezettséggel nem terhelt (nettó) összegű járadékot kell levonásba helyezni. Az így számított járadék összege szintén Szja. mentes.
- [45] A felperes a perben előadottak alapján, a felülvizsgálati kérelemben részletezettek szerint - a szakvéleménynek és a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően - helytálló számítási módot alkalmazva határozta meg az alperes részére fizetendő járandóságot, amivel a Kúria teljes mértékben egyetértett.
- [46] A fentiek alapján a Kúria a másodfokú bíróság jogerős ítéletét hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a felperest a rendelkező részben foglaltak szerint marasztalta (Pp. 275. § (4) bekezdés).

Záró rész

- [47] A nagyobb részt pervesztes alperes perköltség fizetési

kötelezettsége a Pp. 81. §-nak (1) bekezdésén alapul.

- [48] A per 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 3. §-nak (1) bekezdés f) pontja értelmében tárgyi költségfeljegyzési jog alá esett, ezért az első-másodfokú és felülvizsgálati eljárásban felmerült illeték az állam terhén marad.
- [49] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.
- [50] Ez ellen az ítélet ellen a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

, 2020. január 22.

**. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna
s.k. előadó bíró, Dr. Gál Attila s.k. bíró**

A kiadmány hitelül:

tisztviselő